SİYAH
BEYAZ

C. M. KÖSEMEN

City Of Love, City Of Death
28.03.2015 - 20.04.2015

CITY OF LOVE, CITY OF DEATH

Sizi İzliyoruz *The Watchers,* 2014
Akrilik, mürekkep ve suluboya *Acrylics, ink and watercolour*
49,5 x 36,5 cm

Senem Çağla Bilgin : Siyah Beyaz Sanat Galerisi'nde bir sergi açma fikri nasıl ortaya çıktı? Bu sergi fikrinden önce galeriyi ve etkinliklerini takip ediyor muydunuz? Bir İstanbullu olarak Ankara'da sergi açmak nasıl bir his?

C. M. Kösemen : Ankara doğumluyum. Aile ve arkadaş çevrem sayesinde, Istanbul ve diğer şehirlerde yaşarken bile Siyah Beyaz ailesinin üyeleri ile çok yakın idim. Bu yüzden galeri ile ilişkim "çocukluktan beri" sürüyor denebilir. Son üç yıldır daha profesyonel olarak resim yapmaya başladım, ilk kişisel sergilerimi Empire Project Gallery ile Istanbul'da açtım. Bu sergiler ve Contemporary Istanbul fuarları sırasında Sera Sade ile Ankara'da bir sergi açmak hakkında konuşmaya başlamıştık. Anka ra benim için çok önemli bir şehir, beş yaşımdan beri Istanbul'da yaşasam da seneler boyunca beni derinden etkileyen aşklar, dostluklar, ölüm ve ayrılıklar hep burada gerçekleşti. Çocukluğumun en güzel günleri burada geçti, ailemi derinden sarsan felaket gibi olaylar da yine burada vuku buldu. Bu anılar yüzünden Ankara'da, hem de Siyah Beyaz'da bir sergi açmak benim çok önemli ve kişisel bir durum. Küçükken İç Sokak'ta, yeşil camdan yapılmış gölgelikleri olan bir evde otururduk. Güneş batarken turuncu ışık, yeşil gölgeliklerin içinden geçerek evimizin salonuna dolar, ben de bu renklere ve gökyüzüne bakarak hayaller kurar, ışığın ve bulutların içinde suratlar ve garip yaratıklar görmeye çalışırdım. Bu sergideki resimlerimde de bu renk tonlarını ve Ankara'daki hatıralarımdan bazı referansları kullanarak, hayatım da çok önemli bir yeri olan bu şehre bir saygı duruşunda bulunmak istedim. Hala içten içe Ankara'da yaşamak isterim, ama bu gerçek bir arzu mudur, yoksa klasik "büyük şehirden kaçma" fantazisi midir çözemedim.

S.Ç.B. : Öncelikle, sanatçı bir aileden geliyorsunuz. Babanızın fotoğraf sanatçısı olmasının yanı sıra sizin de medya, dokümanter video, illustrasyon gibi farklı disiplinlerde çalışmalarınız var. Sanatın neredeyse her alanıyla etkileşimli olmanın negatif veya pozitif yanları var mı? Sizce bir sanatçı her alanda iş üretebilir mi?

C.M.K. : Babam sanatçı olsa da, ailemde gördüğüm sanatçılık anlayışı klasik "bohem sanatçı" düşüncesinden biraz farklı idi. Benim gözümde resim "sanat için" ya da sorumluluklardan kaçmak için yapılan bir şey değil, insanın hayatının arka planında çalan müzik gibi - üzgün olsanız da, başka bir işle uğraşsanız da, sürekli geziyor olsanız da, mutluyken de, azap çekerken de içinizden çıkarmanız gereken, zorunlu bir şey. Bir şey üretemediğim zamanlar sinirli ve yorgun hissederim. Resim yaptığım zamanlar ise kendi düşüncelerim ve geçmişte yaşadığım şeyler ile yüzleşme fırsatı bulurum, bunun meditasyon gibi, rahatlatıcı ve geliştirici bir etkisi olur. Sanatın her alanı ile ilişki içinde olmayı çok isterdim, ama bir sürü konuda öğreneceğim daha çok şey var! Sanatçılar her sanat dalı için fikri sahibi olabilir, bir sürü farklı malzeme ile denemeler yapabilir, ama yine de en önemli, en hayati eserlerini daha sınırlı bir alanda üretir diye düşünüyorum. Bunu görmek için biraz daha beklemek lazım. Daha kariyeri nin başında bir sanatçı olarak benim "odak noktam" resim ve serigrafi olarak şekillenebilir.

S.Ç.B. : Eserlerinizin estetik kaygıları barındırmasının dışında, çizimlerinizde yararlandığınız zooloji, paleontoloji, tarih ve mistisizm ile bilimsel bir yönünün de olduğunu söyleyebiliriz. Sanatın ve bilimin birbirinden beslendiği noktalar hangileri? Bunun iyi bir denklem olduğunu düşünüyor musunuz?

C.M.K. : Ben meraklı bir adamım - çevremdeki diğer sanatçılardan belirgin bir farkım varsa o da bilim ve sanatı ayrıştırmamamdır diye düşünüyorum. Türkiye'nin sanatsal çevrelerinde aşırıya kaçmış bir kavramsallık merakı ve üstü örtülü bilim düşmanlığı var. Esasen bu durum bütün dünyada böyle, Fransız fizikçi Alan Sokal'ın bu konuda yazdığı Fashionable Nonsense: Postmodern Intellectuals' Abuse of Science isimli çok güzel bir kitap var. Bence bu sanat-bilim ayrımı gereksiz ve sanatı sıkıcılaştıran bir engel. Esasen sanatın iyisi de, bilim de, mistik arayışlar da aynı sorulara cevap arıyor. "Bizi insan yapan şeyler nedir?" "Dünyada neler oluyor?" "Gördüğümüz şeylerin arkasında başka şeyler olabilir mi?" Bu yüzden ben de ilgi duyduğum zooloji, evrimsel biyoloji, simya, büyü, mistisizm gibi alanların görsel unsurlarını kendi hislerim ile birleştirerek resim yapmaya çalışıyorum.

S.Ç.B. : Sergide yer alan eserlerinizden birinin öyküsünü; teknik, malzeme, süreç detaylarıyla anlatabilir misiniz?

C.M.K. : Tabii ki. "Speaker to the Dead," (Ölülerle Konuşan,) isimli eseri size anlatabilirim. Karanlık, böceğe benzeyen bir yaratığı, mezar taşı şeklindeki bir varlıkla konuşurken görüyoruz. İkisinin de gözleri aynı. Bu resmin arkasındaki fikirler, iki farklı evrede aklıma geldi. Hiç unutmam - Ankara'da görüştüğüm, değer verdiğim biri bana "yalnızken ölü insanların yüzlerini gördüğü- nü" söylemişti. Çok duygusal ve ilginç bir andı - aklımdan hiç çıkmaz. Geçen sene, çok yakın bir aile dostumuzun cenazesi sırasında bu dedikleri yeniden aklı- ma geldi. İlk başta korkunç gelen bir fantazi, ama bir kere daha düşününce "keşke gerçek olsa" dedirtiyor. İnsan sevdiği birinden ayrılınca, (bunun her zaman ölüm ile olması gerekmiyor,) bazen aklında o insanın sanal bir kopyasını yaratıyor, onunla konuşuyor, yaşadıklarını paylaşmak istiyor. Söyleyemediğimiz bir sürü şey bizimle, "dünyanın bu tarafında" kalıyor. Kaybettiğimiz insanlara bunları söylemek imkansız - "keşke bu işi yapabilen bir varlık olsaydı" diye hayal kurdum ve bu resmi ortaya çıkardım. Ayrıca eserin ismi, "Speaker to the Dead," de, Orson Scott Card'ın çok güzel bir bilimkurgu romanının ismi.

S.Ç.B. : Resimlerinizin yanı sıra yazarlığını, editörlüğünü bazen de tasarımını yaptığınız "All Your Yesterdays: Extraordinary Visions of Extinct Life by a New Generation of Palaeoartists", "Osman Hasan and the Tombstone Photographs of the Dönmes," gibi kitap projelerinizden bize biraz bahsedebilir misiniz?

C.M.K. : Şu an hayatımda iki önemli "üretim alanı" var; biri resim, öbürü de ilgimi çeken farklı konularda kitaplar yazmak. Üç-dört aylık dönemlerle bir resime, bir de kitaplara konsantre oluyorum. İlk "ciddi" kitabım olan "All Yesterdays"ı 2012'nin sonunda, palaeontolojist (geçmişte yaşayan canlıları inceleyen bilimci,) arkadaşlarım John Conway ve Darren Naish ile yazdım, kendi kurduğum "Irregular Books" yayınevinden yayınlattım. Dinozorlar ve diğer soyu tükenmiş canlılara film canavarları gibi değil de normal hayvanlar gibi bakmayı amaçlayan, onları günümüzdeki kuş ve memeliler gibi tüylerle kaplı bir şekilde gösteren resimli bir kitaptı. Bu kitabın metnini yazdım ve içindeki resimlerin yarısını yaptım. En yeni bilimsel bulgulara dayanarak hazırladığımız için çok beğenildi "son 40 yılın en önemli paleontoloji kitabı" şeklinde övgüler aldı. 2014 yazında piyasaya çıkan diğer kitabım "Osman Hasan and the Tombstone Photographs of the Dönmes" ise tamamen kendim hazırladığım, 2011 yılının son aylarından beri üzerinde çalıştığım bir görsel tarih projesiydi. Kısaca özetlemek gerekirse halk arasında "Sabetaycılar" olarak bilinen etnik grubun mezar taşlarındaki sembolleri ve eski portreleri belgeleyen bir araştırma niteliğindeki bu kitap Istanbul'daki Libra Yayınları'ndan yayınlandı, akademik alanda büyük ilgi gördü, Harvard, Stanford gibi dünya üniversitelerinin kütüphanelerine alındı, sayesinde Şubat ayında Avustralya Yahudi Araştırmaları Derneği (AAJS) kongresinde bir sunum yapmak için Sydney'e davet edildim. Kitap çalışmalarımın, kendi alanlarında dünyada örnek teşkil eden araştırmalar olması, daha önce görülmemiş şeyler ortaya çıkarmış olmaları beni çok sevindiriyor. Bu noktada bir parantez açarak, bir sanatçı ya da yazar olarak bütün üretimi İngilizce yapmanın önemini vurgulamam lazım. İngilizce dünyanın hakim dili - eğer bu kitapları Türkçe yazsam, yakaladıkları başarının binde birini bile elde edemezdim. İlk bakışta kitaplarımın konuları resimlerim ile alakasız gibi dursa da, demin bahsettiğim "Gördüğümüz şeylerin arkasında başka şeyler olabilir mi?" sorusuna cevap aramaları ile ortak bir temele dayanıyorlar.

S.Ç.B. : 28.03.2015 - 20.04.2015 tarihleri arasında Siyah Beyaz Sanat Galerisi'nde gerçekleşecek "City of Love, City of Death" isimli serginiz, serginizin içeriği ve yaratım süreciniz hakkında bilgi verebilir misiniz?

C.M.K. : Yukarıda da bahsettiğim gibi, serginin çıkış noktası çocukken İç Sokak'taki evimizde oynadığım "canavar görme" oyunu ile ilgili. Bu çocukluk oyununu bu defa kıvrımlı arka planlar, insan-hayvan karması formlar ve bilinçaltından çıkan görüntüler ile birleştirerek Ankara'da yaşadığım, bu şehirden yolu geçmiş olan herkesin paylaşabileceği iyi-kötü duygular üzerinde kafa yoruyorum. Bir yandan da, eserlerinde kendi iç dünyası ve anılarından beslenen bir çok sanatçının aklına takılan bir soruya yanıt arıyorum - yaşadığım şeyleri, bütün insanların kendilerinden birer parça bulabileceği evrensel konular ile nasıl bağdaştırabilirim?

S.Ç.B. : Gelecek dönemde gerçekleştirmeyi hedeflediğiniz plan ve projeleriniz var mı?

C.M.K. : Macera durmadan devam ediyor - ama yeni projelerim tamamlanana kadar açıklamaktan çekiniyorum. Yurtdışında sergiler açmak şu anda en çok istediğim şey.

Çiçekler *Flowers*, 2014
Akrilik, mürekkep ve suluboya *Acrylics, ink and watercolour*
18 x 37 cm

Ben Ölünce Anlarsın *After I Am Dead,* 2014
Akrilik, mürekkep ve suluboya *Acrylics, ink and watercolour*
100 x 74 cm

Tercüman *Speaker To The Dead,* 2014
Akrilik, mürekkep ve suluboya *Acrylics, ink and watercolour*
49,5 x 36,5 cm

CITY OF LOVE, CITY OF DEATH

Senem Çağla Bilgin : *How did the idea occur to have an exhibit at the Siyah Beyaz gallery? Were you a follower of Siyah Beyaz and its events before your exhibit? As as an artist living in Istanbul, how does it feel to have a solo exhibit in Ankara?*

C.M.Kösemen : *I was born in Ankara, and I kept coming back to the city for a while afterwards. My family and friends have been close members of the social circle around Siyah Beyaz, so I was well aware of its activities and prestige. I have become more of a professional painter over the past three years, and opened my first solo exhibit at the Empire Project gallery in Istanbul. I also got to exhibit my work regularly at the Contemporary Istanbul fair every year. During these exhibits, I talked with Sera Sade about having a show in Ankara. Ankara has always had a special place in my heart. My family and I moved to Istanbul when I was five years old, but nevertheless, all the formative events in my life; friendships, love, death and separation, took place in Ankara. I had my most carefree days as a child here, as well as the saddest - during the 1999 Earthquake and the following years, when my family suffered many losses and hardships. More recently, I remember the city for personal reasons; with deep feelings of love, fear and regret. These memories have wormed their way into my subconscious, and from there, to my art. Therefore it is very important for me to have this show in this city. In a way, I am bringing its fruits back to the garden. When I was little, my family lived in İç Sokak, not too far from Siyah Beyaz. Our house windows had translucent green glass panels to soften the sunset glare in the summer months. As a kid, I played a funny game with these windows. I remember staring at the sun through them, and daydreaming about monsters, creatures and other outlandish forms in the reflections I saw in the sky, dancing in the green/orange afterglow of the Anatolian sunset. With this exhibit, I want to play the "monster game" again, this time using my symbolic language of hybrid forms and mystical symbolism to hint at the feelings of love, loss, distance, fear and regret that not only me, but many other people have come to associate with this city. To this day I have fantasies of moving to Ankara, and living here. I cannot decide if this is a genuine feeling, or a day-dream of urban escapism.*

S.Ç.B. : *You come from a family of artists - your father Sitki Kosemen is a well-known photographer. Besides this, you have also worked in different areas such as documentary film, digital illustration and advertising. You seem to be in touch with all aspects of art. Does this have negative or positive consequences? Can an artist produce works in every medium??*

Sıranız Gelecek *Your Turn Will Come,* 2014
Akrilik, mürekkep ve suluboya *Acrylics, ink and watercolour*
74 x 100 cm

Zu *Zu,* 2014
Akrilik, mürekkep ve suluboya *Acrylics, ink and watercolour*
74 x 100 cm

C.M.K. : *Despite the artistic tradition in my family, I grew up with an understanding of arts that was markedly different from that of the stereotypical "bohemian artist." We did not see art as a gateway to hedonism, or an isolated wonder-land where one could retreat to escape life's responsibilities. In my view, art can be likened to a soundtrack track that underscores one's life. You have to take in your feelings, memories and experiences, and produce things regardless of your mood or occupation at the time. I feel the need to paint, whether I am happy, busy, sad, depressed, whether I am working on something else, travelling, moving houses, etc… I feel tired and irritable on the days I cannot paint. When I do, on the other hand, it feels like meditation. I get the time to reflect on my past, I can feel my thoughts and character evolving, fitting into place… I wish I could really be in touch with all forms of artistic expression, but I still have so much to learn! There are some areas, such as music and dance, for example, where I'll never be proficient. I think that an artist can have opinions on many fields, try to work in a few, but can only get to master one. As a young artist, I think my finest areas will be in painting and printmaking.*

S.Ç.B. : *It can be said that your works also have a scientific statement, with the profusion of zoological, historical and mystical references that they contain. At which point do art and science feed off from one another?*

C.M.K. : *I am a curious guy - if I can be said to have one difference from other Turkish artists, I think it is that I don't draw a line between art and science. I have noticed an obsession with fashionable conceptualism and an unstated anti-science sentiment in Turkish artists and intellectuals. I think it stems from not having many interesting things to say. Some are just in it for the show. The situation is not too difference in the rest of the world - French Physicist Alain Sokal has authored a brilliant book, Fashionable Nonsense: Postmodern Intellectuals' Abuse of Science, about this phenomenon. At the end of the day, good art, mysticism and sound science all seek answer to the same questions. "What makes us human?" "What is really going on in the world," "Can there be other realities beneath what we are seeing?" These are the same questions I am trying to address with my artwork.*

S.Ç.B. : *Can you walk us through one of your works in this exhibit? How did you make it, what was the story behind it?*

C.M.K. : *Of course. Let me tell you about this red-hued acrylic painting, "The Speaker to the Dead." In it, we see a dark, insectile being in conversation with a tombstone-shaped entity. Both have the same eyes.The ideas behind this picture developed in two steps. First, someone I used to see in Ankara once told me that she "Saw the faces of dead people when she was alone." It was a strange and tender moment - I can never forget it. Her words came back to me last year, during the funeral of a very close family friend. Seeing dead people seems like a scary fantasy, but there are times when one wishes it was real. Losing a loved one, (not always through death!) is a traumatic and irreversible process. One is left with so many things - regrets, unsaid, unshared. To cope, we sometimes develop virtual facsimiles of the departed, we secretly talk with them, and share our lives in the privacy of our minds. I wished there could be an entity that could do this in real life - a translator-being that acted as an intermediary between the two worlds. This was the result. Oh, and "Speaker to the Dead" is also the title of a great sci-fi book by Orson Scott Card.*

S.Ç.B. : *Besides your artwork, you have also been the author, illustrator and editor of various books such as "All Yesterdays," and "Osman Hasan and the Tombstone Photographs of the Dönmes." Can you tell us a little more about them?*

C.M.K. : *Currently I have two main areas of activity. One, obviously, is painting. The other is focused on such books. Every three or four months, I switch gears from one mode to the other, ensuing a steady stream of output. My first "serious" book was "All Yesterdays, which I wrote, and co-illustrated with palaeontologist friends Darren Naish and John Conway. All Yesterdays was an illustrated book about the need to look at dinosaurs (and other prehistoric creatures,) as real-life animals instead of movie monsters. We published it under Irregular Books, our own publishing house based in London. All Yesterdays was very well-received and got great reviews in a number of news sources around the world. Later on we produced two more volumes with Irregular Books. My most recent book, Osman Hasan and the Tombstone Photographs of the Dönmes, was a project of visual history, based on the nearly-century-old faded photographs and mystical symbolism on the tombstones of the Dönmes, a crypto-Jewish group of the late Ottoman Empire, whose religion fused teachings of Sufi Islam and Kabbalistic Judaism. This book, published by Libra books of Istanbul, attracted great attention and was purchased by the libraries of Harvard University, Stanford University and a number of other institutions. Thanks to it, I travelled to Sydney this February to talk at a conference organised by the AAJS - the Australian Association of Jewish Studies. I try to make all of my books unique and interesting, and I work hard to make my research to reveal unique facts that have never been noted before.*

S.Ç.B. : *Can you tell us more about the content and the creative process behind your upcoming show, City of Love, City of Death, to be exhibited at the Siyah Beyaz gallery between 28.03.2015 and 20.04.2015?*

C.M.K.: *As I told before, this exhibit is based on the "monster-seeing-game" I played in our old home at İç Sokak. For this exhibit, I tried to play this game with my visual vocabulary of sinous backgrounds, human-animal hybrid forms and glimpses from my subconscious imagination to hint at feelings and memories about this city. I'm certain that among them, visitors will be able to find feelings that relate to their own lives too.*

S.Ç.B. : *Do you have any projects and plans for the future?*

C.M.K. : *The adventure goes on, but I don't want to jinx them. My biggest priority now is to have an art exhibit overseas.*

MTA *MTA,* 2014
Akrilik, mürekkep ve suluboya *Acrylics, ink and watercolour*
153 x 107 cm

SİYAH BEYAZ

SİYAH BEYAZ SANAT GALERİSİ
kavaklıdere sokak 3/1-2 06540 kavaklıdere ANKARA TURKEY
t 0312 428 2641 **f** 0312 427 0005
www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com
tasarım: sera sade **çeviri:** c.m.kösemen